

Astăzi, Luni, 12 Mai, 2025

†) Sf. Mc. Ioan Valahul; Sf. Ier. Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului

Faptele Apostolilor 10

¹ Iar în Cezareea era un bărbat cu numele Corneliu, sutaș din cohorta ce se chema Italica,

² cucernic și temător de Dumnezeu, cu toată casa lui, și care făcea multe milostenii poporului și întotdeauna I se ruga lui Dumnezeu.¹

³ Și cam pe la ceasul al nouălea din zi a văzut în vedenie, lămurit, un înger al lui Dumnezeu, intrând la el și zicându-i: „Corneliu!”

⁴ Iar Corneliu, câțând spre el și înfricoșându-se, a zis: „Ce este, Doamne?” Și îngerul i-a zis: „Rugăciunile și milosteniile tale s’au suit spre pomenire înaintea lui Dumnezeu².”

⁵ Și acum, trimite oameni la Ioppe

și cheamă să vină un anume Simon care se numește Petru.

⁶ El găzduiește la un oarecare Simon, tăbăcar, a cărui casă este lângă mare. Acesta îți va spune ce trebuie să faci”.

⁷ Și când îngerul care a vorbit cu el a plecat, Corneliu i-a chemat pe doi din slujitorii săi de casă și pe un ostaș cucernic din cei ce-i erau mai apropiați.

⁸ Și după ce le-a istorisit toate, i-a trimis la Ioppe.

⁹ Iar a doua zi, în timp ce ei mergeau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s’a suit în odaia de sus³, cam pe la ceasul al șaselea⁴, să se roage.

¹⁰ Și a fost că i s’a făcut foame și voia să mănânce; dar pe când ei îi pregăteau, el a căzut în extaz.

¹¹ Și a văzut cerul deschis și un lucru ca o față mare de masă co-

¹ Corneliu, centurion din armata romană. El nu era un prozelit, ci un păgân familiar cu religia iudaică, în care se implica fără a merge până la circumcizie.

² Miresmele jertfelor de alimente și tămâie ale Legii Vechi erau deja înlocuite prin rugăciuni și fapte bune.

³ = Pe terasa casei, la loc singuratic; pe terasa unei case palestiniene se afla uneori și un cort.

⁴ = Pe la amiază.

borându-se legată de patru colțuri și lăsându-se pe pământ.

¹² În ea erau toate dobitoacele cu patru picioare și târâtoarele pământului și păsările cerului.

¹³ Și glas a fost către el: „Scoală-te, Petre, înjunghie și mănâncă!”

¹⁴ Iar Petru a zis: „Nicidecum, Doamne, că niciodată n’am mănecat ceva spurcat sau necurat”.

¹⁵ Și din nou a fost glas către el, a doua oară: „Pe cele ce le-a curățit Dumnezeu, tu să nu le numești spurcate!”

¹⁶ Și aceasta s’a făcut de trei ori, și îndată lucrul acela s’a ridicat la cer.

Ioan 6

⁵⁶ Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el.

⁵⁷ Așa cum Tatăl Cel-Viu M’a trimis pe Mine și Eu visez prin Tatăl, tot astfel cel ce Mă mănâncă pe Mine va via prin Mine.

⁵⁸ Aceasta este Pâinea Care S’a pogorât din cer; nu ca a părinților voștri care au mâncat mană și au murit: cel ce va mânca Pâinea aceasta, viu va fi în veac”.

⁵⁹ Pe acestea le-a spus în sinagogă pe când învăța în Capernaum.

⁶⁰ Deci mulți din ucenicii Săi, auzind, au zis: „Greu este cuvântul acesta! Cine poate să-l asculte?...”.

⁶¹ Iar Iisus, știind întru Sine că ucenicii Lui murmură în astă privință, le-a zis: „Vă este aceasta piatră de poticnire?”

⁶² Dar dacă-L veți vedea pe Fiul Omului suindu-Se acolo unde era mai înainte?

⁶³ Duhul este cel ce dă viață; trupul nu folosește la nimic. Cuvintele pe care Eu vi le-am grăit, ele duh sunt și viață sunt.

⁶⁴ Dar sunt unii dintre voi care nu cred”. Că Iisus știa de la început cine erau aceia care nu cred și cine este cel care-L va vinde.

⁶⁵ Și zicea: „De aceea v’am spus că nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-i este dat de la Tatăl”.

⁶⁶ De atunci, mulți dintre ucenicii Săi au dat înapoi și nu mai umblau cu El.

⁶⁷ Deci a zis Iisus celor doisprezece: „Nu cumva și voi vreți să vă duceți?...”.

⁶⁸ Simon Petru I-a răspuns: „Doamne, la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vieții veșnice;

⁶⁹ și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristos, Fiul Dumne-

⁵ Restricțiile alimentare impuse de Legea Veche (Lv 11).

zeului Celui-Viu”.⁶

Tâlcuire

Atunci când Domnul a înfățișat învățătura despre Taina Trupului și a Sângelui, făcând-o condiție de neocolit a părtășiei cu El și izvor al vieții veșnice, „mulți dintre ucenicii Lui au plecat de la Dânsul și nu mai umblau cu El”. Prea de minune li s-a părut această lucrare a nemărginitei milostiviri a lui Dumnezeu față de noi, și lipsa lor de aplecare spre minune i-a rupt de Domnul. Domnul a văzut asta și totuși, gata fiind a se lăsa răstignit pentru mântuirea tuturor, n-a socotit cu puțință să micșoreze sau să înlătune minunea. Atât de trebuincioasă este ea în iconomia mântuirii noastre! Cu toate că I-a părut, firește, rău, i-a lăsat să se depărteze de la Dânsul în bezna necredinței și pierzării; ba chiar și celor doisprezece aleși le-a grăit cu acest prilej: „Nu vreți să plecați și voi?”, arătându-Se gata să le dea drumul și lor de nu se vor pleca

înaintea tainei. De aici reiese că a fugi de minune este același lucru cu a fugi de Domnul Mântuitorul, iar cel ce întoarce spatele minunii e ca și cum ar pieri. Să ia aminte cei ce se îngrozesc numai când se pomenește de minuni! Și aceștia vor avea de întâmpinat o minune pe care nu o vor mai putea tăgădui: moartea, iar după moarte – judecata. Dar dacă această recunoaștere le va mai folosi la mântuire, numai Dumnezeu știe.⁷

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.